

DE SPIJKER OP Z'N KOP

Kamer

Er bestaan in ons land instituties waar je liever niet mee te maken wilt hebben. Die je zo ver mogelijk van je vandaan moet zien te houden. Politie, justitie, sociale dienst, parkeerwacht, belastingdienst, deurwaarders. Ongetwijfeld is deze opsomming niet compleet.

Ook een instelling als de Kamer van Koophandel valt in deze categorie. Ik hoor op verjaardagsborrels van mensen, die een bedrijf hebben de vreselijkste verhalen over deze Kamer: je moet alleen maar betalen en ze doen niets voor je.

Zelf ben ik niet in het bezit van een bedrijf. Daar waren diverse redenen voor. Om te beginnen hadden mijn ouders geen onderneming, die ik zonder meer kon overnemen. Verder had ik niet het benodigde kapitaal en ondanks een HBS-A diploma (voor de jonge lezertjes: een middelbare schoolopleiding uit de vorige eeuw waar je de handelskant mee op kon), is inzicht in economische en zakelijke transacties nooit tot volle wasdom gekomen.

Sterker nog: gehaaide graaiers, die zich tussenpersoon noemen hebben in de recente (?) crisistijd ook een deel van mijn kapitaaltje laten verdampen.

Ik had nooit de illusie met de Kamer van Koophandel te maken te krijgen totdat mijn medebestuurder van de Vereniging van Eigenaren een inschrijfformulier in de bus kreeg. Of we ons maar even bij die club wilden inschrijven.

Mijn medebestuurder moest er wel helemaal voor uit Friesland komen, maar we wilden niet flauw doen en bogen ons dapper over het inschrijfformulier. Dat viel om de dooie dood nog niet mee. We moesten in allerlei archieven en akten duiken om de juiste gegevens bij elkaar te harken. Verder moesten we ongeveer vier keer (!) dezelfde gegevens invullen.

Totdat we er zo melig en balsturig van werden, dat we van de weeromstuit overall maar 'zie boven' hebben neergezet. Na veel gezweet en gezocht vonden we het formulier klaar voor verzending. We hadden ons best gedaan. Vonden we.

Een week geleden kregen we van de KvK een brief ('geacht bestuur'), waarin werd meegedeeld dat het formulier onjuist was ingevuld. Een mevrouw van de afdeling Registratie en Voorlichting had nog wat gegevens nodig: kopieën van legitimatiebewijzen (wordt in de inleidende brief met geen woord over gerept), de akte van splitsing (weer fijn zoeken) en twee data over in functie treding van bestuursleden (geen idee). Met vette letters wordt bovendien nog gevraagd om die brief mee terug te zenden. Alsof ze daar geen notie hebben welke brieven ze zelf versturen.

Zo houden we elkaar in dit land lekker bezig. De vraag rijst, waarom dit allemaal moet. Het moet van de Handelsregisterwet, want de KvK gaat voor mij en de vereniging de gegevens beheeren.

Beheren? Beheren??

De gegevens liggen er en ik ben niet van plan er iets mee te doen. Het bevordert zeker zaken doen, zeggen ze daar. Maar dat wil ik helemaal niet. Ik wil helemaal geen zaken doen, nu niet en in de toekomst niet! Het gaat ook nog eens 26 euro per jaar kosten.

Tot een van mijn logische principes hoort: voor wat hoort wat. Als je iets betaalt, wil je er ook wat voor terug. Hier is duidelijk sprake van eenrichtingsverkeer. Gerechtvaardigd of niet, het voelt aan als diefstal.

Gelegaliseerde diefstal, dat dan weer wel...

Peter Beukema

De onderste steen boven heeft oog voor architectuur in de stad Groningen. Niet voor prestigieuze grootschalige projecten, want daar wordt al genoeg over geschreven. Wel voor de kleinschalige krenten in de pap, die bij het grote publiek minder bekend zijn. Maar daarom niet minder de moeite van het beschouwen waard.

De ogenschijnlijk lukrake opstelling van twee kubusvormige bouwblokken aan de Bonairestraat bewerkstelligt een dynamisch uitstraling.

Warm Functionalisme

Aan de Bonairestraat staan twee identieke, kubusvormige woonblokken. De opmerkelijke gebouwen zijn ontworpen door pvanb (Paul van Bussel) architecten. Vanaf de straat zijn de blokjes niet te zien, dus beginnen we met het opstarten van de routeplanner.

door Jaap Ekhart

'Steek vanuit de Oosterhamriklaan de Bonairestraat in. De linker straatwand bestaat uit twee stroken grondgebonden gezinswoningen (ook van pvanb). Tussen beide stroken ziet u een opening, eigenlijk een soort van toegangspoort tot het achterliggende terrein. Ga door de poort: links ziet u parkeerplaatsen, rechts staan de kubusvormige blokjes. Het kan niet missen.'

De eerste aanblik zorgt voor enige verwarring. Van geometrische bouwblokken zijn we immers gewend dat ze strak in gelid staan: keurig naast of achter elkaar, in strenge hoeken van 90 graden. De blokjes van pvanb zijn daarentegen 'verdraaid' gerangschikt ten opzichte van elkaar. Het lijkt alsof ze nonchalant zijn uitgestrooid over het terrein.

De ogenschijnlijk lukrake opstelling bewerkstelligt een dynamisch uitstraling. Enerzijds wekken de blokjes de indruk volkomen tevreden te zijn met hun losse plaatsing in de omgeving, anderzijds lijken ze nog zoekende naar een vaste positionering.

De twee identieke blokjes, in totaal twaalf appartementen, worden bewoond door jongeren met een autisme spectrum stoornis. Deze

jongeren kunnen slecht tegen een teveel aan prikkels. Daarom zijn de appartementen in een rustige omgeving gezet. De twee bovengenoemde stroken gezinswoningen schermen de blokjes namelijk af tegen het straatgewoel.

pvanb heeft de appartementen noord-zuid georiënteerd. Het witte deel dat uit de entreepartij en inpandige balkons bestaat, is op het zuiden gericht. De woonkamers hebben uitzicht op het noorden, op het weidse terrein dat nog een parkachtige aanzien moet krijgen.

Van Bussel typeert de appartementen dan ook als bosrandwoningen. 'En je kunt ze tevens beschouwen als moderne varianten op de verandawoning. De ruime, inpandige balkons fungeren immers als een veranda, je zit er zowel binnen als buiten. Daarom noem ik de balkons vaak buitenkamers.'

Het witte entree-/balkondeel steekt scherp af tegen de zijgevels die uit baksteen zijn opgetrokken. Niet alleen door de heldere kleur, maar ook door de strakke horizontalen en verticalen en door het vele glas. Het is een transparant, ietwat streng bouwvolume dat verwantschap vertoont met de architectuur van het Functionalisme c.q. Modernisme. Deze stroming gebruikte het liefst moderne bouwmaterialen (beton, glas en staal) en was wars van decoraties. Sommigen ervaren het Functionalisme dan ook als koel en afstandelijk.

De veelkleurige baksteenwanden hebben een totaal andere uitstraling dan het witte bouwvolume. Ze ogen rustiek, uitnodigend .... warm. Je wilt ze van dichtbij bekijken en aanraken.

Wat veroorzaakt die aantrekkelijkheid? Ongetwijfeld het feit dat pvanb

de traditionele baksteen heeft gebruikt. De meeste Nederlanders houden nu eenmaal van dit oer-Hollandse bouwmaterial. Maar er zijn meer factoren die meespelen: de vernuftige kleurschakeringen, de toepassing van decoratieve metselverbanden en de speelse positioneringen van de raampartijen in de baksteenwanden.

Ondanks de grote verschillen in materiaalgebruik en verschijning vormen het witte deel en de baksteenwanden samen een sluitend geheel. Dat komt omdat het witte deel al snel als het gezicht van het gebouw wordt geïnterpreteerd. En het gezicht, de voorkant van het hoofd, is nu eenmaal beduidend anders dan de achterkant en de zijkanten. Dat accepteren we, vinden we zelfs vanzelfsprekend.

De twee kubusvormen zijn Functionalistische gegevens. Ook de witte gezichten van de gebouwen zijn Functionalistisch vormgegeven. In grote lijnen is het ontwerp strak, houdt het wat afstand. Maar binnen die grote lijnen ogen de gebouwen toegankelijk en warm: door de baksteen, door de genuanceerde kleurtoepassingen en door de decoratieve metselverbanden.

Daarnaast heeft pvanb beide woonblokken ook nog eens 'speels' gerangschikt ten opzichte van elkaar. De twee blokjes zijn zowel koel als toegankelijk. Ze weren wat af, maar trekken vooral aan. Eigenlijk heeft het architectenbureau een vorm van Warm Functionalisme gerealiseerd.

Projectteam Bonairestraat:

Emiel Noordhuis, Dirk-Jan Metselaar en Paul van Bussel.

Met Jop Besseling, Rik Veltman, Hannah Cremers en Thorsten Boehlken.

Spijkerhard

Stadsvernieuwingskrant
voor Groningen

Uitgever

Stichting BewonersTaal
oplage: 2500 ex.

Hoofdredacteur

Hans Bergman

Redactie

Derk Jaap Bessem
Jouke de Jong
Bert Hidding

Medewerkers

Peter Beukema
Jaap Ekhart
Eduard van den Hoff
Menno Hans Alkema

Fotografie

Hans Bergman

Tekening

Folker Visser

Abonnementen

Ellen Vissia
tel 577 02 33
spijkerhard-groningen@hotmail.com

Advertenties

Hans Bergman
tel 5716189
hbergman@dds.nl

Vormgeving

House - of - Media

Druk

NDC | VBK

Redactie-adres

Menadostraat 1B
9715 KT Groningen
tel 5716189

spijkerhardgroningen@gmail.com

De uitgave van Spijkerhard wordt mede mogelijk gemaakt door de Gemeente Groningen en de Groningse corporaties.

Spijkerhard verschijnt vier maal per jaar in een oplage van 2500 exemplaren en wordt op aanvraag GRATIS toegezonden. Voor abonnementen buiten het verspreidingsgebied van Stadspost Groningen worden portokosten in rekening gebracht.

Naast de uitgave van Spijkerhard levert BewonersTaal bijdragen aan publicaties over volkshuisvesting en ruimtelijke ordening, of geeft die publicaties in eigen beheer uit. In deze uitgaven ligt de nadruk op een voor bewoners verstaanbaar taalgebruik.